

28 af 40 spørgsmål, men det er jo ikke det, det handler om. Det er en 3-årig uddannelse med 2.000 undervisningstimer i dansk sprog. Dansk historie indgår også som et modul, og der aflægges en prøve baseret på nogle lærebøger, som man i forvejen har arbejdet med. Der stilles spørgsmål, som man kender, som man har bearbejdet, og som man har fået undervisning i, så værre er det altså ikke. Det skal vi holde fast i.

Derfor synes vi også, det er en rigtig fornuftig måde at stille tingene op på. Den har vi fuld tillid til, og på den baggrund skal jeg kort og godt sige, at vi selvfølgelig står fuldt ud bag dette lovforslag, og at vi kan støtte det.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg kender og respekterer jo hr. Allan Niebuhr for arbejdet i Folketingets Indfødsretsudvalg, og derfor forstår jeg heller ikke helt, at den konservative ordfører så ubetinget kan støtte denne næsten carte blanche-ministerbemyndigelse på den måde, vi er vidner til her i Folketinget i dag.

Kl. 13.55

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at stille det samme spørgsmål til hr. Allan Niebuhr, som jeg stillede fru Britta Schall Holberg: Hvilke spørgsmål er det, hr. Allan Niebuhr forestiller sig? Forestiller han sig, for nu at være helt konkret, at vi kan risikere, at det ender med en prøve, hvor man skal kunne svare på, hvilket år reformationen skete, hvilket år stavnsbåndet blev ophævet, hvilket årstal grundloven første gang blev revideret osv. osv.? Er det den slags spørgsmål, hr. Allan Niebuhr forestiller sig?

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Jeg vil sige det på den måde, at jeg har stor tillid til ministeren, og jeg er helt sikker på, at ministeren vil være med til at udforme nogle spørgsmål, som er både moderne og anvendelige i det videre arbejde. Jeg kan da godt finde spørgsmål af en anden karakter end den, hr. Simon Emil Ammitzbøll her ridser op, men dermed være ikke sagt, at spørgsmål af den art ikke også vil kunne forekomme.

Der ligger det i det, at de spørgsmål, der bliver stillet, er spørgsmål, der også er blevet stillet i den undervisning, man har gennemgået, og som også er omfattet af den lærebog, man er blevet uddannet efter, og det synes jeg er det væsentlige. Men jeg håber så sandelig, at man kan finde spørgsmål, der er af en sådan karakter, at

de omfatter lidt mere af den anvendelige viden, man skal have for at kunne eksistere og fungere i det danske samfund.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det håber jeg så sandelig også.

Jeg bed mærke i en af de ting, hr. Allan Niebuhr sagde. Hr. Allan Niebuhr har tillid til ministeren, men ordet tillid har jo fået sådan en sjov klang i de senere år. Man skal have tillid til ministeren, man skal have tillid til efterretningstjenesten og til politiet, og det gennemsyrrer den lovgivning, der bliver fremsat. Men når tilliden skal gå den anden vej, kan det knibe lidt mere, f.eks. med tilliden til de læger, som skal komme med indstillinger i forbindelse med dispensationsreglerne, som lovforslaget jo også kommer lidt ind på.

Hr. Allan Niebuhr har jo selv genaktualiseret dispensationsreglerne, da han i påsken fremkom med en offentlig fortrydelse fra Det Konservative Folkeparti, fordi folk med posttraumatisk stress-syndrom ikke kan søge om dispensation. Hvor stor er chancen for, at Det Konservative Folkeparti kan få rykket Venstre og Dansk Folkeparti? Og vidste Det Konservative Folkeparti ikke, hvad det var for en aftale, man gik med i? Det vidste alle vi andre jo.

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Jo, det vidste De Konservative godt; men vi er jo ikke tonedøve, og vi hører undervejs, hvad der bliver sagt af både fagkundskaben og politiske kolleger. Det har givet grundlag for at se nærmere på selve teksten, det var det, jeg snakkede om i dagene op til påske, og det var i øvrigt ikke første gang, jeg gjorde det.

Jeg så gerne, at man lige nøjagtig fjernede den formulering, at der er én bestemt psykisk lidelse, som man ikke kan få forelagt til prøvelse i Indfødsretsudvalget; det var det, jeg bad om. Men så var der altså en journalist, der ringede mig op og sagde: Hvad nyt er der egentlig i det?

Hvis jeg ser på, hvad jeg sagde her fra denne talerstol ved den store forespørgselsdebat, vi havde i januar, så sagde jeg faktisk fem gange, at jeg ikke kunne lide, at man lige nøjagtig havde et punkt med stresssyndromet som en ikkeeksisterende mulighed. Det havde den pågældende journalist set i manuskriptet, og det er det, jeg gerne vil have afprøvet. Men det skal ikke foregå her fra talerstolen. Det skal foregå ved en